

Grundtvig-arkivet fasc.: 114.

Registreret af: KT d. / 195 .

Evt. enhedens nr.: 114.II.

1. Titel el. kort indholdsangivelse:

"Om den sande Christendom"

Antal sider: 3.

Antal blade: 2 (1 upag.læg).

Format: kvart.

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): Klippan
1824

7. Ms.' første linie: overskriften

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): . . .

8. Ms.' sidste linie: Christendom (opgivet)

4. Ortografi:

9. Tryk el. benyttelse:
se Th M IV og V.

5. Andre ydre kriterier:

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.):

10. Tidl. forskeres skønsmæssige datering(er):

11. Nr. i bibliografien:
431 og 438.

Indholdsregist:

Jeg har nu, som en skriftklog af Morten Luthers skole, stræbt at vise, hvor ubeføjede rationalisterne er til at beråbe sig på det nye testamente. Jeg har holdt mig til de apostolske skrifter og har ikke benyttet Paulus for at undgå kirkehistoriske indvendinger. I en række af år har jeg fundet et sådant skriftbevis fyldestgørende, men nu er jeg af andre tanker. For menigheden i det hele, for dem, der ikke kan græsk og ikke kender kirkehistorien, er fremstillingen ufyldstgørende, hvis de tvivler om, hvad der er ægte bibelsk kristendom. Reformatorerne og deres disciple var indtil nu af forskellig mening. Skønt Melanchton fandt den ægte kristendom i bibelen ved trosbekendelsens hjælp og Flacius ved hjælp af en katekismusledetråd, og skønt man bandt skriftfortolkningen til de såkaldte symboliske bøger, påstod man dog, at henvisningen til skriften både for læg og lærd var fyldestgørende.

Affattelsestid: afgørelsen er vanskelig. Erkendelsen af, at hans tidligere bibelsyn ikke er fyldestgørende, synes at pege på affattelse efter 31/7 1825. Det vilde da være naturligt at anse udkastet for en forløber for 4. stk. af "Om den sande Christendom". Men i slutningen af 3. stk. forsvarer Gr. Paulus som lige-stillet med de øvrige apostle. Da han imidlertid ikke benytter bevissteder fra hans breve, kunde udkastet være skrevet efter 3. stk. Der er imidlertid også den mulighed, at slutningen af stk. 3 er skrevet efter opdagelsen ligesom 4. stk. - f.eks. fra s. 488 øverst i U S IV eller lidt før. Det vilde dog sikkert forudsætte, at der var efterladt en kasseret slutning af 3. stk., hvad der ikke er tilfældet.

Muligheden af, at Gr. kan have forladt sit gamle bibelsyn, før han gjorde sin store opdagelse, kan ikke benægtes, jf. udkast F i fasc. 97. Men man bemærker dog, at trosbekendelsen her i udkastet er understreget, ikke blot nævnt i anledning af Melanchtons fortolkningsprincip. Han har da sandsynligvis fået øje på den. Og udkastet er da skrevet omkring 1. august 1825. Om det sker før eller efter afslutningen af 3. stk. af "Om den sande Christendom", kan jeg ikke afgøre.